

การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*

Development of Communicative English Learning Through Task-Based Learning of Prathomsuksa III Students

จิราพร ประพัชรานนท์**

ดร.สพลณภัทร์ ศรีแสนยงค์***

ดร.มณเฑียร ชมดอกไม้****

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาศาลาย) อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One group pretest – posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ One sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: เน้นงานปฏิบัติ/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ เจตคติต่อภาษาอังกฤษ

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this research were to compare the achievement of English after studying through task-based learning with the set criterion of PrathomSuksa III students and to study attitude towards learning English by using task – based learning of PrathomSuksa III students.

The sample group consisted of 23 students from one classroom of PrathomSuksa III in the first semester of the academic year 2013 at Watthasalarum School, under the Office of Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. They were purposively sampled. The design of this research was a one-group pretest-posttest design.

The instruments used in this study were learning activities of task – based learning lesson plans, the English achievement test and the attitude-evaluation form. The research took 12 hours. The statistics used for data analysis was percentage, mean, standard deviation, and One sample t-test.

The research finding were as follows:

1. After the students were taught by utilizing learning activities of task – based learning, the posttest score was found statistically significant higher than that of the pretest at the .05 level.
2. After the students were taught by utilizing learning activities of task – based learning, the posttest score was not found statistically significant higher than that of the given criterion.
3. The students taught by the utilizing learning activities of task – based learning felt highly positive attitude towards English studying.

Keywords: Task-based learning/ English achievement/ English attitude

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกยุคปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้บุคคลต้องมีการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้นและจำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อกัน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งนับว่าเป็นภาษาสากลที่ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปสู่คนทั่วโลก (Post & Rathet, 1996) ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเจริญก้าวหน้าในด้านอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมี

ความจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อีกทั้งในปัจจุบันการสื่อสารต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็วเพื่อการติดต่อ ซึ่งส่วนใหญ่ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสารไม่มีความรู้ทางด้านภาษาดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดปัญหาการสื่อสาร นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน ฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ (กนกรัตน์ มหากนก, 2548) ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงได้รับการบรรจุให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของชาติตลอดมา

นูแนน (Nunan, 1998) กล่าวว่า การสอน ไวยากรณ์และกิจกรรมที่ใช้ฝึกไม่เหมาะสม ทำให้นักเรียน ไม่สนใจเนื้อหาในบทเรียน การเรียนการสอนไวยากรณ์ ของภาษาถือว่าเป็นรากฐานสำคัญ แต่สภาพการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ได้มีการศึกษาค้นคว้าหาหนทางแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการนำความรู้ภาษาอังกฤษที่เรียนมา ใช้ในการสื่อสาร ถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานเท่าไรก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียน มาสื่อความหมายให้คนอื่นเข้าใจได้ เพราะนักเรียนมีความ กังวลในด้านการใช้ไวยากรณ์ซึ่งจัดว่าเป็นปัญหาสำคัญ อีกประการหนึ่ง กล่าวคือ นักเรียนมีความรู้ด้านภาษา ภาษาอังกฤษน้อยจนไม่สามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ส่วนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษ ก็เพียงแต่อธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ โดยไม่มีกิจกรรม ฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริงหรือคิดค้นวิธีสอนไวยากรณ์ใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน (วารุณี จันทรานูวัฒน์, 2540, หน้า 121)

การเรียนภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการ เรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เรียน ภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อ ให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับ ผู้อื่นได้ โดยจัดตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่นักเรียนจะใช้ ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับ ทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนที่ดี นักเรียนจะต้องได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียน การสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะ ของภาษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรจัดกิจกรรม ให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและ กิจกรรมการฝึกนักเรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นนักเรียนที่พึ่งตนเองได้

(Learner-independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอด ชีวิต (Lifelong learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็น เครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการ เรียนรู้อื่น ๆ หรือในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบ อาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูป การเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1)

พันธณีย์ วิหคโต (2546, หน้า 24-29) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ควรเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสังคม และสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ผู้สอนและนักเรียนมี บทบาทร่วมกันในการเรียนการสอนมีบรรยากาศการเรียน ที่เป็นกันเองและสนุกสนานควบคู่ไปกับวิชาการ ผู้สอน ควรหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมี โอกาสใช้ภาษา และการพัฒนาทักษะกระบวนการเพื่อสื่อ ความหมาย สามารถสื่อสารได้ อีกทั้งสามารถนำไปใช้ใน สถานการณ์จริงและชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงโดยการ เรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระที่ได้รับมอบหมาย ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมาย ในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏ ชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติ งานอย่างชัดเจน เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244-262) และ วิลลิส (Willis, 1996, pp. 38-64) ได้เสนอขั้นตอน การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็น ขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรม ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือ การนำเสนอคำ ศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การศึกษารูปแบบการ

ปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) ซึ่งการทำงานอาจจะอยู่ในลักษณะการทำเป็นคู่หรือทำเป็นกลุ่ม

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักเรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ ที่ถูกต้อง จากนั้นนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ให้มีผลแตกต่างกับการปฏิบัติงานในครั้งแรก

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีข้อดีหลายประการ ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981, pp. 17-18) เทย์เลอร์ (Taylor, 1983, pp. 69-83) บรัมฟิต (Brumfit, 1984, p. 65) และวิลลิส (Willis, 1996, p.137) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดฝึกแก้ปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา และยังสร้างความมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างตัวผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน

ดอฟตี และพิกา (Doughty & Pica, 1986, pp. 305-325) โฟโตส และเอลลิส (Fotos & Ellis, 1991,

pp. 605-627) ลอง และครูกอส (Long & Clookes, 1992, pp. 27-47) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ผลการศึกษาสรุปว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ด้วยการทำงานในลักษณะต่าง ๆ กัน ทำให้ความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนสูงขึ้น

จากการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปรากฏว่ามีปัญหาด้านครูผู้สอนพบว่าวิธีสอนของผู้สอนเน้นความรู้ความจำมากกว่าความคิดและกระบวนการ ไม่สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่เน้นการสอนเกี่ยวกับไวยากรณ์ จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาด้านตัวนักเรียน ได้แก่ นักเรียนขาดทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้คำศัพท์น้อย คุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไข เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้ดีขึ้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ผู้วิจัยจึงสนใจนำเอาวิธีการจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษในระดับสูงขึ้นต่อไป และเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อีกทั้งเพื่อให้

สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการจัดการ เรียนรู้ตามสภาพจริง ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ (Task-based learning) เพื่อพัฒนาความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ในชั้นอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด*

2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

* **เกณฑ์ที่กำหนด** หมายถึง เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ทางโรงเรียนกำหนด ให้นักเรียนต้องมีคะแนนผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำ กว่าร้อยละ 70

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีเจตคติต่อ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) อยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในศูนย์ เครือข่ายบ้านลาด-หาดทราย อำเภอบ้านลาด จังหวัด เพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 7 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาคาลัย) อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติ (Task-based learning)
 2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 เจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ (Task-based learning)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากสื่อ หนังสือเรียนที่ หลากหลายประเภท นำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนดภาระงานที่มีระดับความยากง่ายเหมาะกับ ระดับชั้นและวัยของนักเรียน และสอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ครั้ง รวมเวลา 12 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว (One group pretest – posttest design) มีการสอบวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 60-61) ดังนี้

T_1 X T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีทั้งหมด 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีจำนวน 20 ข้อ โดยใช้วัดเจตคติของนักเรียนหลังเรียน

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พร้อมทั้งศึกษาหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) อีกทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนกรรคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนหลากหลาย และสิ่งที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน จากนั้นสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่านพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสม และความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ตามกรอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาถึงความคิดเห็นและให้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้สอน (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่มีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ผลการทดลองพบว่า จากกิจกรรมที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถทำได้ แต่ควรปรับภาษาที่ใช้ในการอธิบายและคำถามให้เหมาะสม จากนั้นบันทึกอุปสรรคและปัญหาระหว่างเรียน สุดท้ายนำอุปสรรคและปัญหามาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ 4 ตัวเลือก จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้และแก้ไข ปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำแบบทดสอบทั้ง 60 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) และความเหมาะสมด้านการใช้ภาษาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ คัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21- 0.57 หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 จากนั้นจะได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยศึกษาวิธีการ สร้างและวิเคราะห์เครื่องมือประเภทแบบวัดเจตคติ จากนั้นสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบ

เน้นงานปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามแบบของลิเคิร์ต โดยสร้างให้มีข้อกระทงทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นข้อกระทงที่แสดงถึงความคิด ความรู้สึก หรือการกระทำที่ตรงกับตนเองมากที่สุด เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ ดี ก่อนข้างดี ปานกลาง ก่อนข้างไม่ดี และไม่ดีขึ้นจากนั้นนำแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบเสนอแนะ หลังจากได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน พิจารณาความถูกต้องตามโครงสร้าง ตลอดจนความชัดเจนทางภาษา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแต่ละเนื้อหา (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้ไว้จำนวน 20 ข้อ นำแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.80 และนำแบบเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย เพื่อศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) และในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง พร้อมการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยเริ่มจากทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ต่อไปผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง หลังจากดำเนินการทดลองครบตามที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียนใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบวัดเจตคติที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติให้นักเรียนทำ และได้ข้อมูลครบถ้วนร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยนำข้อมูลไปหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที (*t-test* แบบ One sample *t-test*)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 โดยทดสอบค่าที (*t-test* แบบ One sample *t-test*)

4. นำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})

ผลการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเท่ากับ 15.30 และหลังเรียนเท่ากับ 28.57 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน เมื่อทดสอบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ ร้อยละ 71.41 และเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยภาพรวมมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เท่ากับ 0.08

การอภิปรายผล

1. ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในครั้งนี้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ปฏิบัติการงาน มีผลงานปรากฏให้เห็นเป็นชิ้นงานหรือเป็นผลงาน จนทำให้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้ถึงร้อยละ 71.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดคือ ร้อยละ 70 และสูงกว่าคะแนนการทดสอบภาคความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นที่มีการให้ความรู้และให้รูปแบบทางภาษาที่จำเป็น อีกทั้งการให้

ได้ฝึกปฏิบัติภาระงานย่อย (Task 1) เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะสามารถนำไปใช้ได้จริงในขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) (Task 2) และในขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) นักเรียนได้ปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในลักษณะงานกลุ่มหรืองานคู่ ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันทางภาษา ได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยเน้นความหมายของการสื่อสาร พร้อมกับความต้องการตามรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างสมจริง และคิดแก้ปัญหาทางภาษาที่อาจเกิดขึ้นตามความสามารถที่มีอยู่ จากนั้นตามด้วยขั้นรายงานผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษา รู้จักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันประเมินผลงาน และในขั้นตอนสุดท้าย เป็นขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ขั้นนี้นักเรียนจะต้องร่วมกันฝึกวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้ภาษา รูปแบบภาษาและโครงสร้างภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และเสนอแนะรูปแบบทางภาษาที่ถูกต้อง ตลอดจนเสนอโครงสร้างทางภาษาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม และนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว มีความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องอีกครั้งในขั้นตอนสุดท้าย คือ ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) ผลของการเรียนรู้ตามกระบวนการดังกล่าว นักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดีขึ้น เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเอง ในการใช้ภาษา จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุเมธ (2539) ที่ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนตามแผนการสอนหลักสูตรเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนการสอน

ตามปกติ นอกจากนี้ ช่อทิพย์ แสงดารา (2536) ได้ศึกษาผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

2. การศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับดี เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ก่อนหน้านี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมมักจัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติงานหรือกิจกรรมแบบเป็นรายบุคคลซึ่งนักเรียนต้องคิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่สามารถปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นได้ แต่เมื่อผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีขั้นตอนที่เป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง และมีการจัดการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ แต่ละขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ได้ช่วยเหลืองานกลุ่มด้วยความเต็มใจและความกระตือรือร้น ได้ร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน เพื่อให้เกิดชิ้นงานหรือผลงานชิ้น นักเรียนทุกคนมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบเพื่อให้งานกลุ่มมุ่งไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จ ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนก็จัดเป็นสิ่งเร้าที่ดีที่ช่วยทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ กระตือรือร้น อยากรที่จะปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนสอนทุกครั้ง ครูผู้สอนควรได้จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมตามเนื้อหาและครบถ้วนตามจำนวนกลุ่มนักเรียน อีกทั้งครูผู้สอนควรได้มีการทดลองฝึกปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ใน

แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับศึกษาระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสม เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2. ก่อนสอน ครูผู้สอนควรได้จัดปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจในขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เพราะนักเรียนจะต้องได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาในการปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มหรือคู่ของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดชิ้นงานหรือผลงานชิ้น

3. ในการจัดกลุ่มนักเรียน ครูผู้สอนควรจัดลดความสามารถของนักเรียนไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อฝึกการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนักเรียนในแต่ละกลุ่มควรจัดให้มีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้เกิดคุณภาพของผลงานที่ไม่เหลื่อมล้ำกัน

4. ในการปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่กำหนด ครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างกันและกันให้ได้มากที่สุด โดยเน้นความหมายของการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และเป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5. ครูผู้สอนควรแจ้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้นักเรียนได้ทราบทุกขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนงานได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตรงตามกำหนดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ในการคัดเลือกเนื้อหาสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนและระยะเวลาของการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในการวิจัยครั้งนี้ ถึงแม้จะช่วงเวลาสั้น ๆ แต่ก็สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดได้ ครูผู้สอนสามารถนำวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ มหาทนก. (2548). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ช่อทิพย์ แสงดารา. (2536). *ผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- พันธณี วิหคโต. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการ*, 6(9), 24-29.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วารุณี จันทรานุกวัฒน์. (2540). *ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมลักษณ์ สุเมธ. (2539). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ คำมิตร. (2554). พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และเทคนิคเอสคิวสามอาร์ เรื่องสารและสมบัติของสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 7(1), 96.
- Doughty, C., & Pica, T. (1986). Information gap tasks: Do they facilitate second language acquisition?. *TESOL Quarterly*, 20(2), 305-325.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Fotos, S., & Ellis, R. (1991). Communicating about grammar: A task-based approach. *TESOL Quarterly*, 25(4), 605-629.
- Littlewood, W. F. (1981). *Communicative Language Teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Long, M. H., & Crookes, G. (1992). Three Approaches to task-based Syllabus Design. *TESOL Quarterly*, 26(1), 27-47.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for The communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Post, R., & Rathet, I. (1996). On their own terms: Using student native culture as content in the EFL classroom. *English Teaching*, 34(4), 12-17.
- Taylor, B.P. (1983). Teaching ESL: Incorporating communicative student-centered component. *TESOL Quarterly*, 17(1), 69-83.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Edinburgh: Longman.